

کتاب یوئیل و کلیسای لادیکیه‌ای ادونتیست‌های روز هفتم - شماره سی‌وشش

Jeff Pippenger

2026-01-27

شماره سی‌وشش

در «آشفستگی»، که جیمز وایت آن را به‌عنوان پراکندگی میلی‌ها پس از ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ شناسایی می‌کند، ویلیام میلر در سال ۱۸۴۷ رؤیایی را تجربه کرد، و دو سال بعد به خاک سپرده شد.

«اگر ویلیام میلر می‌توانست نور پیام سوم را ببیند، بسیاری از چیزهایی که برای او تاریک و اسرارآمیز می‌نمود، برایش توضیح داده می‌شد. اما برادران او چنان محبت و علاقه‌ای عمیق نسبت به وی ابراز می‌کردند که او می‌پنداشت نمی‌تواند خود را از آنان جدا سازد. دل او به سوی حقیقت متمایل می‌شد، و آنگاه به برادران خود می‌نگریست؛ آنان با آن مخالفت می‌کردند. آیا او می‌توانست از کسانی جدا شود که دوشادوش او در اعلام آمدن عیسی ایستاده بودند؟ او می‌اندیشید که یقیناً ایشان او را به بیراهه نخواهند کشاند.»

«خدا او را وا گذاشت تا زیر قدرت شیطان، سلطنت مرگ، سقوط کند، و او را در قبر از کسانی که پیوسته او را از حقیقت دور می‌ساختند، پنهان نمود. موسی درست در آستانه ورود به سرزمین موعود خطا کرد. همچنین دیدم که ویلیام میلر نیز، چون نزدیک بود به کنعان آسمانی داخل شود، در این‌که اجازه داد نفوذش بر ضد حقیقت به کار رود، خطا کرد. دیگران او را به این امر کشانیدند؛ دیگران باید پاسخگوی آن باشند. اما فرشتگان بر غبار گران‌بهای این خادم خدا دیده‌بانی می‌کنند، و او با صدای آخرین کرنا بیرون خواهد آمد.»

«یک سکوی استوار»

नहीं समर्थन भी तनकि को लोगो उन और, था खड़ा दृढ़ और संरक्षति भाँत-भली जो देखा को दल एक मैंने «की प्रसन्नता पर उन ने परमेश्वर थे। चाहते करना अस्थिर को विश्वास स्थापति के कलीसिया जो था रहा दे वाले रहने साथ मेरे सन्देश। के स्वर्गदूतों तीसरे और, दूसरे, पहले—गए दिखाए चरण तीन मुझे की। दृष्टि सन्देशों इन हलियाए। भी पनि एक या हटाए भी खंड एक का सन्देशों इन जो पर उस हाय, “कहा ने स्वर्गदूत कसि उन्हें कहि है करता नरिभर पर बात इस भाग्य का आत्माओं है। महत्त्वपूर्ण अत्यन्त समझ सचची की कहि देखा मैंने और, गया लाया नीचे से माध्यम के सन्देशों इन फरि मुझे” है। जाता कयि ग्रहण प्रकार कठोर और कष्ट बहुत वह था। कयि प्राप्त पर मूल्य महँगे कतिने को अनुभव अपने ने प्रजा की परमेश्वर तक यहाँ, था बढ़ाया आगे, करके कदम एक-एक, क्रमशः उन्हें ने परमेश्वर था। हुआ प्राप्त द्वारा के संघर्ष और आते पास के मंच उस को व्यक्तियों कुछ मैंने था। दिया कर खड़ा पर मंच अचल, दृढ़ एक उन्हें उसने कहि दोष में नीव ने अन्य दिया। रख कदम पर उस तुरन्त साथ के आनन्द ने कुछ देखा। करते जाँच की नीव उसकी और, जाएगा हो पूर्ण अधिक मंच वह तब, जाएँ कएि सुधार उसमें कथि चाहते वे कयि। आरम्भ निकालना वह ककिया घोषति उन्होंने और, करें जाँच उसकी ताकिए उतर से मंच कुछ होंगे। सुखी अधिक कहीं लोग उन्हें थे गए उतर जो और रहे खड़े दृढ़ पर मंच उस सभी लगभग कहि देखा मैंने परन्तु है। गया रखा से ढंग गलत के उसी वे और, था निर्माणकर्ता प्रधान परमेश्वर क्योंकि रहे देते चेतावनी की करने बन्द शकियते अपनी तक मंच दृढ़ उस उन्हें जसिने, कयि वर्णन का कार्य अद्भुत उस के परमेश्वर उन्होंने थे। रहे लड़ वरिद्ध इसका की। महिमा की परमेश्वर से स्वर ऊँचे उठाकर ओर की स्वर्ग आँखें अपनी में एकता और, था पहुँचाया के मुखमुद्रा नम्र वे और, था दिया छोड़ मंच और थी की शकियत जनिहोंने पड़ा पर कुछ से में उन प्रभाव » Early Writings, 258.गए। चढ़ पर उस से फरि साथ

اعمال شگفت‌انگیز میلر

«کار شگفت‌انگیز» ویلیام میلر به «بنیاد استوار» انجامید که همان «سکوی محکم و تزلزل‌ناپذیر» بود. «بنیاد» «سکوی تزلزل‌ناپذیر»، و نیز حمله بعدی بر هر دو «سکو» و «بنیاد» که پس از مرگ میلر در سال ۱۸۴۹ پدید آمد، در رؤیای او شناسایی شده است.

ویلیام میلر نماد بنیان‌های آدونتیسم است.

او همچنین نماد تاریخ میلری از ۱۷۹۸ تا ۱۸۶۳ است.

او همچنین نماد تاریخ میلری از ۱۷۹۸ تا ۱۸۴۴ است.

او نیز نماد تاریخ سه فرشته از سال ۱۷۹۸ تا قانون یکشنبه است.

او با چهل‌وشش سال فاصله از ۱۷۹۸ تا ۱۸۴۴ نشان داده شده است.

او در ارتباط با ۲,۵۲۰ و ۲,۳۰۰، با عدد «۲۲۰» نشان داده شده است.

او با «هفت زمان» —یعنی ۲,۵۲۰— نشان داده شده است.

او به وسیله ۲,۳۰۰ نمادین شده است.

دو خواب میلر با دو خواب نبوکدنصر در باب دوم و باب چهارم دانیال نمونه‌وار پیش‌تصویر شده بود.

د ۱۷۹۸ مودې پیل له نبوکدنصر سره کېږي او په ۱۸۶۳ کې له بلشصر سره پای ته رسېږي.

د ۱۷۹۸ کال نه تر یکشنبې د قانون پورې موده له نبوکدنصر څخه پیلېږي او په بلشصر پای ته رسېږي.

چنان‌که او نماد تاریخ میلری‌هاست، نماد بنیادها نیز هست، که نمایانگر حقایقی‌اند که میان کشف آلفای ۲,۵۲۰ و کشف اومگای ۲,۳۰۰ آشکار شدند. جیمز وایت، در تفسیر رؤیای ویلیام میلر، تصریح کرد که «کلید» همان روش مطالعه کتاب مقدس میلر بود. این روش‌شناسی همان کلید داوود است که بر شانه میلر نهاده شد، زیرا او نبوت ۲,۳۰۰ سال را عرضه کرد که با تحقق اشعیا ۲۲:۲۲ در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ به پایان رسید.

حقایقی که از سال ۲۰۲۳ به بعد آغاز به گشوده شدن کردند، همان حقایقی هستند که پیش‌تر در ارائه‌های Habakkuk's Tables 95 شناسایی شده بودند، و اکنون آن حقایق در چارچوبی جدید از «Truth» قرار داده می‌شوند.

ندای آن صدا در بیابان در ژوئیه ۲۰۲۳ آشکار ساخت که گریه و ماتم برای کسانی که می‌بایست نسبت به اعلامیه ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ توبه کنند، ضروری بود. آنان که قرار بود در شمار باکره‌های دانا باشند، می‌بایست در توافق با دعای دانیال نه توبه کنند؛ دعایی که دعای کسانی در لایوان ۲۶ است که تشخیص می‌دهند پراکنده شده‌اند.

هنگامی که میلر می‌گوید: «در حالی که بدین‌سان بر زیان عظیم و مسئولیت خویش می‌گریستم و ماتم می‌گرفتم، خدا را به یاد آوردم و با جدیت دعا کردم که او برای من یاری بفرستد. بی‌درنگ در گشوده شد و مردی به اتاق درآمد؛ آنگاه همه مردم آن را ترک کردند؛ و او، در حالی که برس گردگیری در دست داشت، پنجره‌ها را گشود و شروع کرد به زدودن خاک و زباله از اتاق.»

دری که گشوده شد، دل میلر بود، آنگاه که برای «یاری» «با جدیت دعا کرد.» عیسی، به عنوان شاهد راستین برای لائودیکیه، بر دل‌ها می‌کوبد و در پی ورود است. چون در گشوده شد، فرایند جداسازی آغاز گردید. هنگامی که در گشوده شد، «پنجره‌ها» نیز گشوده شدند، و «پنجره‌ها» همان پنجره‌های آسمان‌اند.

یوحنا در فصل نوزدهم مکاشفه دید که چون عروس خود را مهیا ساخته بود، خداوند سپاه اسبان سفید خویش را برانگیخت و پنجره‌های آسمان گشوده شد. آن سپاه، همان سپاه حزقیال است که در پاسخ به پیام باد شرقی تند برمی‌خیزد. آن سپاه، کلیسای ظافر است که چون جدایی گندم از گُرکاس‌ها به انجام می‌رسد، از کلیسای مجاهد به کلیسای ظافر مبدل می‌شود. این جدایی همچنین به صورت گذار از تجربه لائودیکیه به تجربه فیلادلفیه نیز به تصویر کشیده شده است. میلر دل خود را گشود و به شاهد امین اجازت ورود داد، آنگاه که او گندم را از گُرکاس‌ها جدا می‌ساخت، و بدین‌سان سپاه اسبان سفید خویش را به حیات برانگیخت.

در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳، مرد قلم‌موی گرد و غبار پس از آنکه مردم اتاق را ترک کردند، به درون اتاق وارد شد و کار زدودن زباله‌های خطا را آغاز کرد، در حالی که حقایق کهن الواح حقوق را در چارچوبی نو از حقیقت قرار می‌داد.

«نجات‌دهنده نیامده بود تا آنچه را مشایخ و انبیا گفته بودند باطل سازد؛ زیرا خود او از طریق این مردان نماینده سخن گفته بود. تمامی حقایق کلام خدا از او سرچشمه گرفته بود. اما این گوهرهای گران‌بها در قاب‌های نادرست نهاده شده بودند. نور گران‌قدر آن‌ها به خدمت خطا گمارده شده بود. خدا می‌خواست که آن‌ها از جایگاه‌های خطا آلود خود برداشته شوند و در چارچوب حقیقت قرار گیرند. این کار را تنها دستی الهی می‌توانست انجام دهد. حقیقت، به سبب پیوندش با خطا، در خدمت آرمان دشمن خدا و انسان قرار گرفته بود. مسیح آمده بود تا آن را در جایگاهی بنهد که خدا را جلال دهد و برای نجات بشریت عمل کند.» The Desire of Ages, 287.

یکی از نخستین حقایقی که در سال ۲۰۲۴ تعلیم داده شد، تبیین ناامیدی ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ بود. سطر بر سطر، تشخیص داده شد که نخستین ناامیدی‌های هر خط اصلاح، ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ را به عنوان یک نشانه اصلی در مثل ده باکره مشخص می‌ساخت. موضوع ناامیدی به «کلید»ی برای گشودن حقیقت مقدس بدل شد؛ حال آنکه در ناامیدی بزرگ ۱۸۴۴، مقدس «کلید»ی بود که ناامیدی را گشود.

مرد خاک‌روب، که همچنین شیر سبط یهودا است، در سال ۲۰۲۳ آغاز به گشودن مهرهای پیام فریاد نیمه‌شب نمود. اکنون به آن جایگاه در رؤیای میلر رسیده‌ایم که او صندوقچه بزرگ‌تر را بر میز می‌نهد و حقایقی را در آن می‌افکند که باید ده بار درخشان‌تر از خورشید بتابند. یکی از آن جواهرات، مکاشفه این است که او در روایت نبوی کیست.

उन्हें लेकर को सत्यो प्राचीन जो, है सहि का गोत्र के यहूदा वह तब, है जाती खोली मुहर की भवषियवाणी जब ओमेगा और अल्फा जो, द्वारा मसीह रूपरेखा वह है। करता स्थापति में रूपरेखा नई एक की चरणों तीन के "सत्य" का तत्व प्रत्येक के वचन अपने उसने में रूप के वचन के परमेश्वर है। हुई की धारण साथ एक, है अंत और आदि कथि। वनियस्त में रूप के गणति एक को पक्ष प्रत्येक उसने में रूप के पल्मोनी कथि। संयोजन

چون پطرس در قیصریه فیلیپی است، در ساعت سوم، او خود را به عنوان پالمونی معرفی می‌کند، با تأکید بر «فراکتال‌های نبوتی». یکی از واپسین مکاشفات مسیح به عنوان خداوند نبوت، تأکید بر فراکتال‌های نبوتی است؛ چنان‌که در پطرس در متی 16:18 بازنمایی شده است، که نماد 1.618 است؛ نسبتی که در جهان طبیعی «نسبت طلایی» نامیده می‌شود، اما از سوی پالمونی «فراکتال‌های نبوتی» خوانده می‌شود.

ما تنها آغاز کردہ ایم کہ فراکتال‌های نبویِ نهفته در هفتهٔ مقدّس ۲۷ تا ۳۴ را شناسایی کنیم. پیش از آنکہ در مسیر خود بہ سوی کتاب یونیل بدانجا بازگردیم، لازم بود تأکید بر فراکتال‌های نبوی را بہ بررسی رؤیای میلر بیفزاییم.

دورہ‌ای کہ از دعوت میلر از مردم بہ «بیا و ببین» آغاز می‌شود، و از مسیح، بہ عنوان مردِ جاریِ خاک کہ میلر را بہ «بیا و ببین» فرا می‌خواند، از ۱۷۹۸ تا قانون یکشنبه امتداد دارد؛ اما در درون آن تاریخ کلی، یک فراکتال با دورہ ۱۷۹۸ تا ۱۸۶۳ نهفته است. همچنین فراکتال دیگری از ۱۱ سپتامبر تا قانون یکشنبه، و فراکتالی دیگر از ۲۰۲۳ تا قانون یکشنبه را در بر می‌گیرد.

وقتی میلر در میان ہیاہو چشمان خود را بست، او نمایانگر تاریخ ۱۸۴۹ بود؛ زمانی کہ خداوند در پی آن بود کہ کار را بہ انجام رساند، اما بی‌نتیجہ. او در سال ۲۰۲۳ برانگیخته می‌شود، زیرا او همان ایلپایی است کہ ہمراہ با موسی در کوچہ کشتہ شد. او در سال ۱۸۴۹ مرد، و سپس بار دیگر در ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ مرد.

خواب او در سال ۱۸۴۷ دادہ شد؛ سپس خداوند بار دیگر دستِ خویش را دراز کرد و نمودار ۱۸۵۰ را منتشر ساخت. ہنگامی کہ خداوند در تاریخ صد و چہل و چہار ہزار، بار دوم دستِ خویش را دراز می‌کند، میلر قیام می‌کند.

نقطۂ آغاز پراکندگی ہر دو، اسرائیل و یہودا، در کتاب اشعیا بیان شدہ است.

زیرا سر آرام، دمشق است، و سر دمشق، رّصین؛ و در مدت شصت و پنج سال، افرایم چنان شکستہ خواہد شد کہ دیگر قومی نخواہد بود. و سر افرایم، سامرہ است، و سر سامرہ، پسر رّمّلیا. اگر ایمان نیاورید، ہرآینہ استوار نخواہید ماند. اشعیا ۸: ۷، ۹

این نبوت در سال ۷۴۲ ق.م. دادہ شد، و نوزدہ سال بعد، در سال ۷۲۳ ق.م. اسرائیل بہ دست آشوریان پراکنده گردید، و سپس چہلوشش سال بعد، یہودا بہ دست بابل پراکنده شد. این سہ تاریخ نمایانگر دورہ‌ای نوزدہ سالہ است کہ پس از آن دورہ‌ای چہلوشش سالہ می‌آید. ہنگامی کہ آن دو نبوت بہ ترتیب در سال‌های ۱۷۹۸ و ۱۸۴۴ بہ پایان رسیدند، آن دورہ نوزدہ سالہ در آغاز، از ۷۴۲ ق.م. تا ۷۲۳ ق.م.، نوزدہ سال آلفا بود کہ نمایانگر نوزدہ سال اُمگا از ۱۸۴۴ تا ۱۸۶۳ بود.

میلر پنج سال پس از آغاز اومگا درگذشت، و نوزدہ سال و ہفت سال بعد، مقالات ہیرام ادسون درباره «ہفت زمان» منتشر شد. ہفت سال بعد، «ہفت زمان» رد شد. قرار بود ۱۸۵۶ مہری باشد کہ پیش از قانون یکشنبه ۱۸۶۳ واقع شود، اما چنین نشد.

فرشتۂ سوم در سال‌های ۱۸۴۴، ۱۸۸۸، و در ۱۱ سپتامبر آمد. خواہر وایت تصریح کرد کہ ہنگامی کہ ساختمان‌های عظیم شہر نیویورک فرو ریزند، سہ آیہ نخستِ مکاشفہ ہجده تحقق خواہند یافت.

مکاشفہ ۱۸

آیۂ اوّل—اور این باتوں کے بعد میں نے ایک آور فرشتہ آسمان سے اُترتے دیکھا، جس کے پاس بڑا اختیار تھا؛ اور زمین اُس کے جلال سے منور ہو گئی۔

آیۂ دوّم — و او بہ آواز بلند و نیرومند فریاد برآورد و گفت: «بابل عظیم سقوط کردہ است، سقوط کردہ است، و مسکن دیوان، و مامن ہر روح پلید، و قفس ہر پرندہ ناپاک و نفرت‌انگیز گردیدہ است.»

آیت سوم—اس لیے کہ سب قومیں اُس کی زناکاری کے غضب کی بے پی چکی ہیں، اور زمین کے بادشاہوں نے اُس کے ساتھ زناکاری کی ہے، اور زمین کے سوداگر اُس کی عیش و عشرت کی فراوانی سے

دولتمند ہو گئے ہیں۔

نخستین فرشتہ نیرومند با پیامی در دست خود فرود آمد، و به یوحنا فرمان داده شد که پیش رفته، آن کتابچہ کوچک را بگیرد و بخورد. آن فرشتہ نخست همان کاری را انجام می‌دهد کہ فرشتہ مکاشفہ ہجده انجام می‌دهد، همان کہ زمین را با جلال خویش منور می‌سازد. این از آن روست کہ فرشتہ نخست آلفا است و فرشتہ سوم امگا، و آغاز ہموارہ پایان را به تصویر می‌کشد.

«عیسی فرشتہ‌ای نیرومند را مأمور ساخت تا فرود آید و ساکنان زمین را ہشدار دہد کہ برای ظہور دوم او آمادہ شوند. هنگامی کہ آن فرشتہ حضور عیسی را در آسمان ترک می‌کرد، نوری بس درخشان و پرجلال پیشاپیش او می‌رفت. بہ من گفتہ شد کہ مأموریت او این بود کہ زمین را با جلال خویش روشن سازد و انسان را از غضب در شرف وقوع خدا آگاہ کند.» Early Writings,

245

فرشتہ اول، آیہ یک مکاشفہ ہجده است.

اور ان چیزوں کے بعد میں نے ایک اور فرشتہ کو آسمان سے اترتے دیکھا، جس کے پاس بڑا اختیار تھا؛ اور زمین اس کے جلال سے منور ہو گئی۔

فرشتہ دوم مکاشفہ اٹھارہ کی دوسری آیت ہے۔

वह और; बाबुल महान, पड़ा गरि, पड़ा गरि, "कहा पुकारकर से शब्द ऊँचे साथ के सामर्थ्य बड़े उसने और का पक्षी घृणति और अशुद्ध एक हर और, अड़्डा का आत्मा अशुद्ध एक हर और, नविस का दुष्टात्माओं "है। गया बन पजिरा

فرشتہ سوم مکاشفہ اٹھارہ کی تیسری آیت ہے۔

زیرا همه امت‌ها از شراب خشم زناکاری او نوشیده‌اند، و پادشاهان زمین با او زنا کرده‌اند، و بازرگانان زمین از فراوانی عیش و نوش او دولتمند شده‌اند.

همه پادشاهان در قانون یکشنبه با آن فاحشه زنا می‌کنند، چنان‌که در آیہ سه به‌طور نمادین نشان داده شده است. پیام فرشتہ دوم این است کہ بابل سقوط کرده است، و آن همان آیہ دو است. مأموریت فرشتہ اول این بود کہ زمین را با جلال خود منور سازد، و آن همان آیہ یک است. آیہ یک ۱۱ سپتامبر است. آیہ دو فرایند جدایی است کہ از زمان ۱۱ سپتامبر در سراسر نوع بشر جریان داشته است، و آیہ سه قانون یکشنبه است. از این رو، ۱۱ سپتامبر پیام فرشتہ سوم است، و قانون یکشنبه نیز چنین است. ۱۱ سپتامبر ہشدار نزدیک شدن قانون یکشنبه است، چنان‌کہ در سه آیہ نخست بازنمایی شده است، و آن صدای دیگر آیہ چہار، قانون یکشنبه است. نخستین صدا در مکاشفہ ہجده، ہشدار نزدیک شدن قانون یکشنبه است، و آن ہشدار در هنگام قانون یکشنبه بہ واقعیتی زندہ تبدیل می‌شود.

۹/۱۱ تا قانون یکشنبه به‌واسطہ دورہ «بیا و ببین» آلفا تا «بیا و ببین» امگا در رؤیای میلر نمونہ‌سازی شدہ است. در فاصلہ میان ۹/۱۱ و قانون یکشنبه، جواہرات بر روی میز میلر در مرکز اتاق نہادہ می‌شوند، پراکنده و مدفون می‌گردند، و سپس بہ وسیلہ مرد برس خاک‌روب بازگردانہ می‌شوند. فرشتہ‌ای کہ در سال ۱۸۴۰ با کتابچہ کوچک نازل شد، نخستین و آلفایی آن فرشتہ‌ای بود کہ نمایانگر فرشتہ‌ای است کہ در ۹/۱۱ نازل شد. آن فرشتہ در فصل دہم شناسانہ می‌شود، آن‌جا کہ بہ یوحنا گفتہ می‌شود کہ کتاب شیرین خواہد بود، اما تلخ خواہد شد.

جان نمایندہ حرکت فرشتہ اول بود کہ بہ وسیلہ میلیری‌ها نمایان شد، و نیز حرکت صد و چہل و چہار ہزار را بہ تصویر می‌کشید. پیش از ہر چیز، او نمایندہ ایام آخر بود، چنان‌کہ انبیا ہموارہ چنین‌اند. از

این رو، از پیش به او گفته شد که آن کتاب نخست شیرین و سپس تلخ خواهد بود. میلری‌ها این را از پیش نمی‌دانستند، اما از صد و چهل و چهار هزار خواسته می‌شود که این را بدانند.

میلر، به‌عنوان پیام‌آور فرشتهٔ اول، برجسته‌ترین نماد کسی است که کتابچه را خورد. او، چونان آسیابان، می‌بایست گندم را از گاه جدا سازد، سپس دانه را به آرد تبدیل کند، و نانی را فراهم آورد که باید خورده می‌شد. او آن نان را با نهادن آن در میان اتاقش و فراخواندن هر که مایل بود تا «بیاید و ببیند» تقسیم کرد. اما میلر، به‌عنوان نماد کسی که کتاب را از دست فرشته گرفت، همانند یوحنا، بیش از آنکه متوجه روزهای آغازین فرشتهٔ اول باشد، روزهای واپسین فرشتهٔ سوم را مخاطب قرار می‌دهد. او در رؤیای خود با این خبر آغاز می‌کند که پیامش را به‌وسیله دستی نادیدنی دریافت کرده است. فرشتهٔ اول در مکاشفه ده کتابچه‌ای در دست دارد، اما فرشتهٔ مکاشفه هجده، که امگای آلفای 1840 است، هیچ کتابی در دستش به تصویر کشیده نشده است، و آن همان کتابی است که میلر دریافت کرد—کتابی از دستی نادیدنی. «بیایید و ببینید» میلر همان 9/11 است، و «بیایید و ببینید» مرد برس خاک، همان قانون یکشنبه است.

میان «بیا و ببین» آلفا و امگا، پیام فرشتهٔ دوم قرار دارد؛ زیرا آلفا ۹/۱۱ است که آیهٔ یک باب هجدهم می‌باشد، و آیه دو همان فرشته دوم است که در آیه سه به پایان می‌رسد، که همان قانون یکشنبه و «بیا و ببین» امگاست. در رؤیای میلر، فرشتهٔ دوم و سقوط بابل با هفت باری که واژه «پراکنده» به کار رفته است، بازنمایی می‌شود، حال آنکه روایت کلی، مغلوب شدن حقیقت به دست خطا را مشخص می‌سازد.

فرشتهٔ اول اور فرشتهٔ سوم اس پیغام کے ساتھ نازل ہوئے جسے بالترتیب 11 اگست 1840 اور 9/11 کو لیا اور کھایا جانا لازم ہے۔ یہ دونوں تاریخی مکاشفہ اٹھارہ کی پہلی آیت سے مطابقت رکھتی ہیں۔ حقایق بنیادی در ماه مه ۱۸۴۲ منتشر شد، و نمودار پیشگام ۱۸۴۳ به منزلهٔ الفای دو لوح حقوق بود. در سال ۲۰۱۲، لوح‌های حقوق منتشر شد، در انطباق با ماه مه ۱۸۴۲.

میلری‌ها نخستین نومییدی خود را در ۱۹ آوریل ۱۸۴۴ تجربه کردند که نمونه‌وار بر ۱۸ ژوئیهٔ ۲۰۲۰ دلالت دارد. در آن نقطه، فرشتهٔ دوم وارد شد، و ورود او با آیه دو مکاشفه هجده منطبق بود. آن نومییدی پایان فرشتهٔ اول را رقم زد. در آنجا فرشتهٔ دوم وارد شد و زمان تأخیر در مثل باکره‌ها آغاز گردید. تاریخ فرشتهٔ اول باید به موازات تاریخ فرشتهٔ دوم جریان یابد، و هنگامی که به این صورت به کار برده شود، ورود فرشتهٔ دوم با ورود فرشتهٔ اول در ۱۸۴۰ و ۱۱ سپتامبر هم‌راستا می‌شود.

دوران تأخیر در 11/9 فرا رسید، که نمونهٔ آن 19 آوریل 1844 بود. در 11/9، چهار باد اسلام رها شدند، و سپس مهار گشتند. آن چهار باد یوحنا، همان بادهای تند اشعیا هستند، و نیز باد شرقی نبوت؛ و فرشتهٔ مهرکننده از مشرق صعود می‌کند. هنگامی که او صعود می‌کند، بنا بر گفته خواهر وایت، چهار بار ندا می‌دهد: «نگه دارید، نگه دارید، نگه دارید، نگه دارید.» دوران تأخیری که با فرارسیدن فرشتهٔ دوم آغاز می‌شود، چنین به تصویر کشیده شده است که چهار باد مهار می‌شوند تا آن گاه که یکصد و چهل و چهار هزار تن مهر شوند.

پس از نخستین نومییدی، سموئیل اسنو هدایت شد تا پیام «فریاد نیمه‌شب» را گرد آورد، و بدین‌سان در ژوئیهٔ ۲۰۲۳ به‌گونه‌ای نمادین، مصداق آن صدای نداکننده در بیابان گردید.

در گردهمایی اردویی اکستر، جداسازی باکره‌ها بر اساس روغن آزمایش، در هماهنگی با کار رسول عهد، میلری‌ها را نیز پالود و تطهیر کرد. گردهمایی اردویی اکستر نمایانگر مهر و موم بود، زیرا کار از آن پس همچون موجی خروشان، یا لشکری عظیم، به پیش رفت تا آنکه فرشتهٔ سوم در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ فرا رسید. کلید این تاریخ، جداسازی است.

دومین فرشته، هنگامی که فرا می‌رسد، کار جداسازی را انجام می‌دهد، چنان‌که در نخستین نومیدی چنین کرد، و این کار با جدایی ۲۲ اکتبر به پایان رسید. در میانه این دو جدایی، پیام فرشته دوم اعلام شد. فرشته دوم، جدایی‌ای تدریجی است تا آزمون نهایی روغن. آزمون نهایی روغن به آزمون تعیین‌کننده فرشته سوم منتهی می‌شود. آن آزمون تعیین‌کننده برای عیسی صلیب بود، و باغ جتسیمانی، به معنای «باغ چرخش روغن»، پیش از آزمون تعیین‌کننده صلیب قرار داشت، و آزمون روغن باکره‌ها پیش از در بسته ۱۸۴۴ واقع شد.

آزمون نهایی، که داوری در پی آن آمد، دهمین آزمون برای اسرائیل باستان بود. سپس به ایشان مقرر شد که در بیابان بمیرند. خواه قادیس باشد، خواه جتسیمانی یا آکستر؛ آزمون نهایی پیش از داوری، جایی که آن دو طبقه از یکدیگر جدا می‌شوند، بر آزمون نهایی پس از 2023 دلالت می‌کند که پیش از داوری در بسته قانون یکشنبه واقع می‌شود. آن آزمون نهایی، مهر شدن است. آزمون نهایی یا آخرین، مستلزم وجود آزمونی نخستین است.

در سال ۲۰۲۳، زمان تأخیر به پایان رسید، هنگامی که شیر سبط یهودا، با برداشتن دست خود، آن رؤیایی را که می‌بایست درنگ کند، از مهر گشود. آنگاه کار ساموئل اسنو آغاز شد.

اگر دوره فرشته اول و دوم را به صورت موازی با یکدیگر منطبق سازیم، آنان نزول فرشته‌ای را با پیامی مشخص می‌سازند که قوم خدا را از طریق پاسخ ایشان به فرمان گرفتن و خوردن پیام می‌آزماید. سپس پیام بنیادی به عرصه عمومی عرضه می‌گردد، تا آن‌گاه که پیام بنیادی ناکام شود. سپس فرشته سوم فرا می‌رسد. دوره فرشته سوم همان نوزده سالی است که نوزده سال اومگای 742 ق.م. تا 723 ق.م. بود.

دوره ۱۸۴۴ تا ۱۸۶۳، و نیز دوره ۷۴۲ ق.م. تا ۷۲۳ ق.م. با یکدیگر به طور موازی جریان دارند، و همچنین با دوره‌های فرشته اول و فرشته دوم نیز موازی هستند. آن چهار خط تاریخ نبوی با بازه ۱۱ سپتامبر تا قانون یکشنبه هم‌راستا هستند. آن پنج خط، تاریخ آلفای «بیا و ببین» میلر و امگای «بیا و ببین» مسیح را تشکیل می‌دهند.

چهار بار هفت

چنان‌که لاویان باب بیست‌وشش به درستی فهمیده شود، «هفت زمان» را مشخص می‌سازد؛ چهار بار، و «هفت زمان» نمادی از میلر و پیام اوست. در سال ۱۸۴۲، فهم میلر از «هفت زمان» بر روی نمودار ۱۸۴۳ ثبت و تثبیت شد؛ نموداری که خواهر وایت اظهار می‌دارد «به هدایت دست خداوند» بود و «نباید تغییر داده شود». هفت سال بعد، میلر در ۱۸۴۹ درگذشت، و هفت سال بعد پیام «هفت زمان» به وسیله هیرام ادسن در سجل ثبت می‌شود، و هفت سال بعد رد می‌گردد.

در سال ۱۸۴۲، نخستین جدول حقوق منتشر شد.

در سال ۱۸۴۹، پیام‌آور آلفای «هفت زمان» بر روی نمودار ۱۸۴۳ می‌میرد.

در سال ۱۸۵۶، پیام‌آور امگای «هفت زمان» بر روی نمودار ۱۸۵۰ نادیده گرفته می‌شود.

در سال ۱۸۶۳، دو لوح حقوق رد شد و نمودار ۱۸۶۳ منتشر گردید.

الهی نقشه ابتدا میں شائع ہوا اور انسانی نقشہ انتہا میں شائع ہوا۔ درمیان میں دو پیغام رساں نمایاں کیے گئے ہیں، کیونکہ دوسرا پیغام ہمیشہ دوبرا ہوتا ہے۔

فرشتہ اول

در سال ۱۸۴۲ نخستین لوح حقوق منتشر شد.

فرشته دوم

در سال ۱۸۴۹، پیام‌آور سالخورده نمودار ۱۸۴۳ درگذشت.

در سال ۱۸۵۶، پیام‌آور جدید نمودار ۱۸۵۰ نادیده گرفته می‌شود.

فرشته سوم

در سال ۱۸۶۳، این پیام رد شد و نمودار ۱۸۶۳ منتشر گردید.

دوره بیست و یک ساله‌ای که نمایانگر چهار نماد از «هفت زمان» است، با فواصل مساوی هفت ساله از یکدیگر. پیام آلفا منتشر می‌شود (۱۸۴۲)، قاصد آلفا می‌میرد (۱۸۴۹)، قاصد امگا نادیده گرفته می‌شود (۱۸۵۶) و پیام امگا رد می‌گردد (۱۸۶۳)، که به ترتیب نمونه ۲۰۱۲؛ ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰؛ ۲۰۲۳؛ و قانون یکشنبه به زودی آمدنی است. مرگ میلر در ۱۸۴۹ با ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ انطباق دارد. قاصد، و پیام، در ۲۰۲۳ قیام داده شدند. پیام امگا اکنون در حال گشوده شدن است، و پس از آن قانون یکشنبه ۱۸۶۳ می‌آید.

در جنبش میلری، پیام برقرار شد و سپس پیام‌آور درگذشت. در جنبش موازی، پیام برقرار شد و سپس خود پیام مرد. این پیام در سال‌های ۱۸۵۶ و ۲۰۲۳ قیام کرد. ارتداد، عنوان ۱۸۶۳ است، و پیروزی، عنوان همتای آن در قانون یکشنبه. پیش از ارتداد و پیروزی قانون یکشنبه و ۱۸۶۳، گشوده شدن نور امگای سنگ سرزایه از «هفت زمان» ۱۸۵۶ ارائه می‌شود، همان‌گونه که از ۲۰۲۳ نیز چنین بوده است.

ما در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

ویلیام میلر: ۱۷۸۲-۱۸۴۹

ویلیام: «اراده» و «کلاه‌خود» — «حامی استوار»، «نگهبان مصمم»، یا «جنگاور نیرومند اراده».

ملر: وه شخص جو چکی چلاتای، خصوصاً ایسی چکی جو اناج کو پیس کر آتا بناتی ے.

جنگجوی نیروآرا ده

«کشاورزی راست‌کردار و پاک‌دل، که به شک در اقتدار الهی کتب مقدس کشانیده شده بود، اما صمیمانه آرزومند شناخت حقیقت بود، همان مردی بود که خدا او را به‌طور ویژه برگزید تا در اعلان آمدن دوباره مسیح پیشگام شود. ویلیام میلر، همچون بسیاری دیگر از مصلحان، در سال‌های آغازین زندگی با فقر دست‌وپنجه نرم کرده بود و بدین‌سان درس‌های بزرگ تلاش و ازخودگذشتگی را آموخته بود. اعضای خانواده‌ای که او از آن برخاسته بود، به روحیه استقلال‌طلب و آزادی‌دوست، به توان‌پایداری، و میهن‌دوستی پرشور شناخته می‌شدند—ویژگی‌هایی که در شخصیت او نیز برجسته بودند. پدر او در سپاه انقلاب درجه دار کاپیتان بود، و تنگناهای زندگی نخستین میلر را می‌توان به فداکاری‌هایی نسبت داد که او در کشاکش‌ها و رنج‌های آن دوره پرآشوب متحمل شد.»

«او از بنیه جسمانی نیرومندی برخوردار بود، و حتی در دوران کودکی نشانه‌هایی از نیروی عقلانی فراتر از حد معمول از خود بروز می‌داد. هرچه بزرگ‌تر می‌شد، این امر آشکارتر می‌گردید. ذهن او فعال و خوب پرورش‌یافته بود، و تشنگی تیزی برای معرفت داشت. هرچند از مزایای

تحصیلات دانشگاهی بهره‌مند نبود، محبت او به مطالعه و عادت به تفکر سنجیده و نقد دقیق، او را مردی با داورى استوار و دیدگاه‌هایی جامع ساخته بود. او از شخصیتی اخلاقی و بی‌عیب برخوردار بود و شهرتی رشک‌برانگیز داشت، و عموماً به سبب راستی، صرفه‌جویی، و نیکوکاری مورد احترام بود. به یمن نیرو و پشتکار، در همان اوان زندگی به تمکن مالی دست یافت، هرچند عادات مطالعه‌اش همچنان حفظ شده بود. او مناصب گوناگون کشوری و نظامی را با سربلندی عهده‌دار شد، و راه‌های رسیدن به ثروت و افتخار در نظرش کاملاً گشوده می‌نمود. «The Great Controversy, 317

«معرفتِ خداوند، بدون تلاشِ ذهنی و بدون دعا برای حکمت به دست نمی‌آید، تا بتوانید گاه را که انسان‌ها و شیطان به وسیله آن تعالیم حقیقت را تحریف کرده‌اند، از دانه خالص حقیقت جدا سازید. شیطان و همدستان او از میان عاملان انسانی کوشیده‌اند گاه خطا را با گندم حقیقت درآمیزند. ما باید با جدیت گنج نهفته را بجوییم و از آسمان حکمت بطلبیم تا اختراعات بشری را از اوامر الهی جدا کنیم. روح القدس جوینده را در یافتن حقایق عظیم و گرانبهائی که به نقشه نجات مربوط می‌شود یاری خواهد داد. مایلم این واقعیت را بر همگان تأکید کنم که قرائتِ گذرای کتاب مقدس کافی نیست. ما باید جست‌وجو کنیم، و این به معنای انجام دادن هر آن چیزی است که این کلمه در بر دارد. همان‌گونه که معدن‌کار با اشتیاق زمین را می‌کاود تا رگ‌های طلا را کشف کند، شما نیز باید کلام خدا را برای یافتن گنج نهفته‌ای که شیطان چنین دیرزمانی در پی پنهان ساختن آن از انسان بوده است، بکاوید. خداوند می‌فرماید: "اگر کسی بخواهد اراده او را به جا آورد، درباره این تعلیم خواهد دانست." یوحنا ۷:۱۷، ترجمه بازنگری شده.»

«خدا کا کلام حق اور نورے، اور تمہارے پاؤں کے لیے چراغ ہونا چاہیے تاکہ خدا کے شہر کے پہاڑوں تک جانے والی راہ میں ہر قدم پر تمہاری رہنمائی کرے۔ اسی سبب سے شیطان نے ایسی بے تاب کوششیں کی ہیں کہ اُس راہ کو روک دے جو خداوند کے مخلصی یافتگان کے چلنے کے لیے بلند کی گئی ہے۔ تمہیں اپنے خیالات بائبل پر نہیں تھوینے، اور اپنی آرا کو ایسا مرکز نہیں بنانا جس کے گرد حق گردش کرے۔ تمہیں تحقیق کے دروازے پر اپنے خیالات کو ایک طرف رکھ دینا چاہیے، اور فروتن، نرم دلوں کے ساتھ، اپنی ذات کو مسیح میں پوشیدہ کرکے، اور earnest prayer کے ساتھ، خدا سے حکمت طلب کرنی چاہیے۔ تمہیں یہ احساس ہونا چاہیے کہ تم پر لازم ہے کہ خدا کی ظاہر کی ہوئی مرضی کو جانو، کیونکہ اس کا تعلق تمہاری شخصی اور ابدی بھلائی سے ہے۔ بائبل ایک رہنما نامہ ہے جس کے ذریعے تم زندگی کی راہ جان سکتے ہو۔ سب چیزوں سے بڑھ کر تمہاری خواہش یہ ہونی چاہیے کہ تم خداوند کی مرضی اور اُس کی راہوں کو جانو۔ تمہیں اس غرض سے تلاش نہیں کرنا چاہیے کہ کلام مقدس میں ایسی آیات مل جائیں جنہیں تم اپنی تھیوریوں کے ثبوت میں ڈھال سکو؛ کیونکہ خدا کا کلام اعلان کرتا ہے کہ ایسا کرنا صحائف کو اپنی ہی ہلاکت کے لیے توڑ مروڑنا ہے۔ تم پر لازم ہے کہ اپنے آپ کو ہر تعصب سے خالی کرو، اور دعا کی روح کے ساتھ خدا کے کلام کی تحقیق کے لیے آؤ۔" 11 Review and Herald، ستمبر 1894۔

«ویلیام میلر در پیتسفیلڈ ماساچوست زاده شد. تحصیلات رسمی او تنها ۱۸ ماه بود، اما به سبب عادت نیرومندش به مطالعه، خودآموخته گردید. او همچنین از همان اوان به نوشتن آغاز کرد، شعر می‌سرود و یادداشت‌های روزانه نگه می‌داشت. مطالعه‌اش او را با نویسندگان بی‌دین آشنا ساخت که بر او در جهت دئیسم تأثیر گذاشتند. او در اواخر دههٔ سوم زندگی خود به مقام قاضی صلح رسید و در جنگ ۱۸۱۲ شرکت کرد. چندین تجربه در خلال این نبرد، ذهن او را به سوی خدای شخصی معطوف ساخت. تا سال ۱۸۱۶ ایمان آورده بود و به‌جد به مطالعهٔ کتاب مقدس پرداخت. او نوشت: «کتاب مقدس... مایهٔ سرور من شد، و در عیسی دوستی یافتم.»»

«او تا سال ۱۸۱۸، در مطالعهٔ نبوت‌ها، به این نتیجه رسید که عیسی «در حدود سال ۱۸۴۳» بازخواهد گشت. در سال ۱۸۳۱، پس از احساس الزام شدید و هدایت عنایت‌مندانه برای انجام این کار،

در محافل کوچک به طور علنی به اشتراک‌گذاری مطالعات خود آغاز کرد. پس از ملاقات با J. V. Himes یک ویراستار برجسته، در سال ۱۸۳۹، راه برای موعظه به گروه‌های بزرگ در شهرهای عمده گشوده شد. هرچند بسیاری با او مخالفت می‌کردند، موعظه او و نیز موعظه دیگرانی که پیام آمدن را پذیرفته بودند، تأثیر قابل‌توجهی بر جای گذاشت، به گونه‌ای که تا ۱۰۰,۰۰۰ نفر ایمان به آمدن قریب‌الوقوع مسیح را پذیرفتند. الن هارمون در مارس ۱۸۴۰، هنگامی که ۱۲ ساله بود، او را در پورتلند ایالت مین شنید. او چنین بازگو کرد: «آقای میلر نبوت‌ها را با دقتی دنبال می‌کرد که در دل‌های شنوندگانش یقین پدید می‌آورد. او بر ادوار نبوی تأمل می‌کرد و شواهد بسیاری برای تقویت دیدگاه خود ارائه می‌داد. سپس استغاثه‌ها و هشدارهای جدی و پر قدرت او خطاب به کسانی که آماده نبودند، جمعیت‌ها را چنان در بند خود نگاه می‌داشت که گویی افسون شده بودند.» Life Sketches, 20.